

Издание
на български език

Информация и известия

Година 64
28 юни 2021 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2021/C 252/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2021/C 252/02 Дело C-690/18: Преюдициално запитване от Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris (Франция), постъпило на 29 октомври 2018 г. — Наказателно производство срещу X 2

2021/C 252/03 Дело C-691/18: Преюдициално запитване от Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris (Франция), постъпило на 29 октомври 2018 г. — Наказателно производство срещу Y 3

2021/C 252/04 Дело C-692/18: Преюдициално запитване от Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris (Франция), постъпило на 29 октомври 2018 г. — Наказателно производство срещу Z 3

2021/C 252/05 Дело C-450/20 P: Жалба, подадена на 10 септември 2020 г. от Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. и др. срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-90/20 REC, Comprojecto-Projetos e Construções и др./ЕЦБ и Banco de Portugal. 4

2021/C 252/06	Дело C-503/20: Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Испания), постъпило на 6 октомври 2020 г. — Banco de Santander S.A./YC	5
2021/C 252/07	Дело C-539/20 P: Жалба, подадена на 22 октомври 2020 г. от Hochmann Marketing GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 23 януари 2020 г. по дело T-807/19, Hochmann Marketing GmbH/Европейска комисия	5
2021/C 252/08	Дело C-679/20: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Испания), постъпило на 15 декември 2020 г. — Administración General del Estado/Ayuntamiento de Les Cabanyes	6
2021/C 252/09	Дело C-29/21 P: Жалба, подадена на 18 януари 2021 г. от Tinnus Enterprises LLC срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 18 ноември 2020 г. по дело T-574/19 — Tinnus Enterprises/EUIPO	6
2021/C 252/10	Дело C-59/21 P: Жалба, подадена на 1 февруари 2021 г. от Embutidos Monells, SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 2 декември 2020 г. по дело T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo/EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMMM)	6
2021/C 252/11	Дело C-67/21 P: Жалба, подадена на 2 февруари 2021 г. от BSH Hausgeräte GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 2 декември 2020 г. по дело T-152/20 — BSH Hausgeräte GmbH/EUIPO	7
2021/C 252/12	Дело C-93/21 P: Жалба, подадена на 15 февруари 2021 г. от easyCosmetic Swiss GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (състав от един съдия) на 9 декември 2020 г. по дело T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)	7
2021/C 252/13	Дело C-163/21: Преюдициално запитване от Juzgado Mercantil n.º 7 de Barcelona (Испания), постъпило на 11 март 2021 г. — AD и др./PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV и DAF Trucks Deutschland GmbH	7
2021/C 252/14	Дело C-182/21: Преюдициално запитване от Landgerichts Düsseldorf (Германия), постъпило на 23 март 2021 г. — Nokia Technologies Oy/Daimler AG	8
2021/C 252/15	Дело C-204/21: Иск, предявен на 1 април 2021 г. — Комисия/Полша	9
2021/C 252/16	Дело C-205/21: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 31 март 2021 година — наказателно производство срещу В.С.	11
2021/C 252/17	Дело C-218/21: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 1 април 2021 г. — Autoridade Tributária e Aduaneira/DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA	12
2021/C 252/18	Дело C-224/21: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 29 март 2021 г. — VX/Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2021/C 252/19	Дело C-251/21: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 21 април 2021 г. — SIA „Piltenes meži“/Lauku atbalsta dienests	14
2021/C 252/20	Дело C-260/21: Преюдициално запитване, отправено от Окръжен съд — Видин (България) на 23 април 2021 година — „Корпоративна търговска банка“ АД, в несъстоятелност / „Елит Петрол“ АД	14

2021/C 252/21	Дело C-262/21: Преюдициално запитване от Kotkeim oikeus (Финландия), постъпило на 23 април 2021 г. — A/B	15
2021/C 252/22	Дело C-268/21: Преюдициално запитване от Högsta domstolen (Швеция), постъпило на 23 април 2021 г. — Norra Stockholm Bygg AB/Per Nycander AB	17
2021/C 252/23	Дело C-273/21: Преюдициално запитване от Budapest Környéki Törvényszék (Унгария), постъпило на 28 април 2021 г. — WD/Agrárminiszter	17
2021/C 252/24	Дело C-284/21 P: Жалба, подадена на 3 май 2021 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (трети разширен състав) на 24 февруари 2021 г. по дело T-161/18, Braesch и др./Комисия	18
2021/C 252/25	Дело C-286/21: Иск, предявен на 4 май 2021 г. — Европейска комисия/Френска република	19
Общ съд		
2021/C 252/26	Дело T-637/19: Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Sun Stars & Sons/EUIPO — Carpathian Springs (AQUA CARPATICA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз „AQUA CARPATICA“ — По-ранна триизмерна марка на Европейския съюз и по-ранна национална триизмерна марка „VODAVODA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])	20
2021/C 252/27	Дело T-638/19: Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Sun Stars & Sons/EUIPO — Valvis Holding (AC AQUA AC) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз „AC AQUA AC“ — По-ранна триизмерна марка на Европейския съюз и по-ранна национална триизмерна марка „VODAVODA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])	20
2021/C 252/28	Дело T-70/20: Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Metamorfoza/EUIPO — Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „MUSEUM OF ILLUSIONS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „MUSEUM OF ILLUSIONS“ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 95 от Регламент 2017/1001)	21
2021/C 252/29	Дело T-167/20: Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Tornado Boats International/EUIPO — Naugreen (TORNADO) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „TORNADO“ — Абсолютно основание за недействителност — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	22
2021/C 252/30	Дело T-178/20: Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Bavaria Weed/EUIPO (Bavaria Weed) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BavariaWeed“ — Абсолютно основание за отказ — Марка, която противоречи на обществения ред — Член 7, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 7, параграф 2 от Регламент 2017/1001)	22
2021/C 252/31	Дело T-274/19: Определение на Общия съд от 8 април 2021 г. — Target Ventures Group/EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Декларация за отказ от спорната марка — Липса на основание за произнасяне по същество)	23

2021/C 252/32	Дело T-358/19: Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Groupe Canal +/Комисия (Конкуренция — Картели — Разпространение на телевизия — Решение, с което ангажиментите стават задължителни — Оттегляне на обжалвания акт — Липса на основание за произнасяне)	23
2021/C 252/33	Дело T-822/19: Определение на Общия съд от 4 май 2021 г. — Asoliva и Anierac/Комисия (Жалба за отмяна — Земеделие — Класиране в една от трите категории необработено маслиново масло — Мерки за изпълнение — Липса на лично засягане — Недопустимост)	24
2021/C 252/34	Дело T-472/20 и T-472/20 AJ II: Определение на Общия съд от 26 април 2021 г. — Jouvin/Комисия (Жалба за отмяна — Конкуренция — Картели — Пазар на събирането, проследяването и доставката на колетни пратки — Решение за отхвърляне на жалба — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание — Молба за правна помощ, представена след подаването на жалбата)	25
2021/C 252/35	Дело T-714/20 R: Определение на председателя на Общия съд от 5 май 2021 г. — Ovsyannikov/Съвет (Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Замразяване на средства — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	25
2021/C 252/36	Дело T-161/21: Жалба, подадена на 25 март 2021 г. — McCord/Комисия	26
2021/C 252/37	Дело T-227/21: Жалба, подадена на 28 април 2021 г. — Illumina/Комисия	27
2021/C 252/38	Дело T-237/21: Жалба, подадена на 4 май 2021 г. — Fidelity National Information Services/EUIPO — FINS (FIS)	29
2021/C 252/39	Дело T-245/21: Жалба, подадена на 5 май 2021 г. — Varabei/Съвет	29
2021/C 252/40	Дело T-248/21: Жалба, подадена на 7 май 2021 г. — Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)	30
2021/C 252/41	Дело T-253/21: Жалба, подадена на 11 май 2021 г. — Aquino/Парламент	31
2021/C 252/42	Дело T-254/21: Иск, предявен на 10 май 2021 г. — Armadora Parleros/Комисия	31
2021/C 252/43	Дело T-257/21: Жалба, подадена на 14 май 2021 г. — Basaglia/Комисия	32
2021/C 252/44	Дело T-259/21: Жалба, подадена на 17 май 2021 г. — Neolith Distribution/EUIPO (Изображение на декоративен мотив)	33
2021/C 252/45	Дело T-268/21: Жалба, подадена на 18 май 2021 г. — Ryanair/Комисия	34
2021/C 252/46	Дело T-149/14: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Anastasiou/Комисия и ЕЦБ	34
2021/C 252/47	Дело T-150/14: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Pavlides/Комисия и ЕЦБ	35
2021/C 252/48	Дело C-151/14: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Vassiliou/Комисия и ЕЦБ	35
2021/C 252/49	Дело T-152/14: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Medilab/Комисия и ЕЦБ	35
2021/C 252/50	Дело T-514/16: Определение на Общия съд от 28 април 2021 г. — Tsilikas/Комисия	35
2021/C 252/51	Дело T-534/16: Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Tsilikas/Комисия	36
2021/C 252/52	Дело T-537/16: Определение на Общия съд от 30 април 2021 г. — Aucinena и др./Комисия	36

2021/C 252/53	Дело T-541/16: Определение на Общия съд от 27 април 2021 г. — Guillen Lazo/Парламент	36
2021/C 252/54	Дело T-547/16: Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Miranda Garcia/Съд на Европейския съюз	36
2021/C 252/55	Дело T-147/18: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — APG Intercon и др./Съвет и др. . .	37
2021/C 252/56	Дело T-179/18: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Scordis, Papapetrou & Co и др./Съвет и др.	37
2021/C 252/57	Дело T-188/18: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Papaconstantinou и др./Съвет и др.	37
2021/C 252/58	Дело T-196/18: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Vital Capital Investments и др./Съвет и др.	37
2021/C 252/59	Дело T-197/18: Определение на Общия съд от 12 май 2021 г. — JV Voscf и др./Съвет и др.	38
2021/C 252/60	Дело T-208/18: Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Nessim Daoud и др./Съвет и др. . .	38
2021/C 252/61	Дело T-702/19: Определение на Общия съд от 20 април 2021 г. — Compass Overseas Holdings и др./Комисия	38
2021/C 252/62	Дело T-139/20: Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Applia/Комисия	38
2021/C 252/63	Дело T-140/20: Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Applia/Комисия	39
2021/C 252/64	Дело T-141/20: Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Applia/Комисия	39
2021/C 252/65	Дело T-142/20: Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Applia/Комисия	39
2021/C 252/66	Дело T-260/20: Определение на Общия съд от 11 май 2021 г. — Da Silva Carreira/Комисия	39
2021/C 252/67	Дело T-66/21: Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Precisis/EUIPO — Easee (EASEE) . . .	39

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2021/C 252/01)

Последна публикация

ОВ С 242, 21.6.2021 г.

Предишни публикации

ОВ С 228, 14.6.2021 г.

ОВ С 217, 7.6.2021 г.

ОВ С 206, 31.5.2021 г.

ОВ С 189, 17.5.2021 г.

ОВ С 182, 10.5.2021 г.

ОВ С 180, 10.5.2021 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris (Франция),
постъпило на 29 октомври 2018 г. — Наказателно производство срещу X

(Дело C-690/18)

(2021/C 252/02)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris

Страна в главното производство

X

при участието на: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), AS и др.

С определение от 6 май 2021 г. Съдът (седми състав) определи:

- 1) Член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства⁽¹⁾ трябва да се тълкува в смисъл, че софтуер, инсталиран в компютъра за контрол на двигателя, или който по-общо оказва влияние върху него, може да се разглежда като „устройство“ по смисъла на тази разпоредба, при положение че оказва влияние върху действието на система за контрол на емисиите, като намалява нейната ефективност.
- 2) Член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „система за контрол на емисиите“ по смисъла на тази разпоредба обхваща както технологиите и стратегията за „последваща обработка на отработилите газове“, които намаляват впоследствие емисиите, тоест след тяхното образуване, така и тези, които, подобно на системата за рециклиране на отработили газове, изначално намаляват емисиите, тоест при самото им образуване.
- 3) Член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че измервателно-коригиращо устройство по смисъла на тази разпоредба е устройство, което засича всеки параметър, свързан с провеждането на предвидените процедури за одобрение, с цел по време на тези процедури да се подобри ефективността на системата за контрол на емисиите и по този начин да бъде получено одобрение на превозното средство, дори ако такова подобряване може да се наблюдава и в отделни случаи при нормални условия на използване на превозното средство.
- 4) Член 5, параграф 2, буква а) от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че измервателно-коригиращо устройство като разглежданото в главното производство, което по време на процедурите за одобрение подобрява систематично ефективността на системата за контрол на емисиите на превозните средства с цел да се спазят определените в този регламент граници на емисиите и по този начин да се получи типово одобрение на тези превозни средства, не може да попадне в обхвата на предвиденото в тази разпоредба изключение от забраната на такива устройства, свързано с предпазването на двигателя от аварии или повреди и с осигуряването на безопасно управление на превозното средство, дори ако това устройство допринася за предпазването на двигателя от стареене или замърсяване.

⁽¹⁾ ОВ L 171, 2007 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris (Франция),
постъпило на 29 октомври 2018 г. — Наказателно производство срещу Y**

(Дело C-691/18)

(2021/C 252/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris

Страна в главното производство

Y

при участието на: BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU, Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir)

С определение от 6 май 2021 г. Съдът (седми състав) определи:

- 1) Член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства⁽¹⁾ трябва да се тълкува в смисъл, че софтуер, инсталиран в компютъра за контрол на двигателя, или който по-общо оказва влияние върху него, може да се разглежда като „устройство“ по смисъла на тази разпоредба, при положение че оказва влияние върху действието на система за контрол на емисиите, като намалява нейната ефективност.
- 2) Член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „система за контрол на емисиите“ по смисъла на тази разпоредба обхваща както технологиите и стратегията за „последваща обработка на отработилите газове“, които намаляват впоследствие емисиите, тоест след тяхното образуване, така и тези, които, подобно на системата за рециклиране на отработили газове, изначално намаляват емисиите, тоест при самото им образуване.
- 3) Член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че измервателно-коригиращо устройство по смисъла на тази разпоредба е устройство, което засича всеки параметър, свързан с провеждането на предвидените процедури за одобрение, с цел по време на тези процедури да се подобри ефективността на системата за контрол на емисиите и по този начин да бъде получено одобрение на превозното средство, дори ако такова подобряване може да се наблюдава и в отделни случаи при нормални условия на използване на превозното средство.
- 4) Член 5, параграф 2, буква а) от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че измервателно-коригиращо устройство като разглежданото в главното производство, което по време на процедурите за одобрение подобрява систематично ефективността на системата за контрол на емисиите на превозните средства с цел да се спазят определените в този регламент граници на емисиите и по този начин да се получи типово одобрение на тези превозни средства, не може да попадне в обхвата на предвиденото в тази разпоредба изключение от забраната на такива устройства, свързано с предпазването на двигателя от аварии или повреди и с осигуряването на безопасно управление на превозното средство, дори ако това устройство допринася за предпазването на двигателя от стареене или замърсяване.

⁽¹⁾ ОВ L 171, 2007 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris (Франция),
постъпило на 29 октомври 2018 г. — Наказателно производство срещу Z**

(Дело C-692/18)

(2021/C 252/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Juge d'instruction du Tribunal de grande instance de Paris

Страна в главното производство

Z

при участието на: DV, IA, ATPIC, EW и др., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ и др., Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir)

С определение от 6 май 2021 г. Съдът (седми състав) определи:

- 1) Член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства⁽¹⁾ трябва да се тълкува в смисъл, че софтуер, инсталиран в компютъра за контрол на двигателя, или който по-общо оказва влияние върху него, може да се разглежда като „устройство“ по смисъла на тази разпоредба, при положение че оказва влияние върху действието на система за контрол на емисиите, като намалява нейната ефективност.
- 2) Член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „система за контрол на емисиите“ по смисъла на тази разпоредба обхваща както технологиите и стратегията за „последваща обработка на отработилите газове“, които намаляват впоследствие емисиите, тоест след тяхното образуване, така и тези, които, подобно на системата за рециклиране на отработили газове, изначално намаляват емисиите, тоест при самото им образуване.
- 3) Член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че измервателно-коригиращо устройство по смисъла на тази разпоредба е устройство, което засича всеки параметър, свързан с провеждането на предвидените процедури за одобрение, с цел по време на тези процедури да се подобри ефективността на системата за контрол на емисиите и по този начин да бъде получено одобрение на превозното средство, дори ако такова подобряване може да се наблюдава и в отделни случаи при нормални условия на използване на превозното средство.
- 4) Член 5, параграф 2, буква а) от Регламент № 715/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че измервателно-коригиращо устройство като разглежданото в главното производство, което по време на процедурите за одобрение подобрява систематично ефективността на системата за контрол на емисиите на превозните средства с цел да се спазят определените в този регламент граници на емисиите и по този начин да се получи типово одобрение на тези превозни средства, не може да попадне в обхвата на предвиденото в тази разпоредба изключение от забраната на такива устройства, свързано с предпазването на двигателя от аварии или повреди и с осигуряването на безопасно управление на превозното средство, дори ако това устройство допринася за предпазването на двигателя от стареене или замърсяване.

⁽¹⁾ ОВ L 171, 2007 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 10 септември 2020 г. от Comprojecto-Projectos e Construções, Lda. и др. срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 8 юли 2020 г. по дело T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções и др./ЕЦБ и Banco de Portugal.

(Дело C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподатели: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (представител: M. Ribeiro, advogado)

Други страни в производството: Европейска централна банка, Banco de Portugal

С определение от 5 май 2021 г. Съдът (седми състав) обявява жалбата за явно недопустима.

**Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Испания),
постъпило на 6 октомври 2020 г. — Banco de Santander S.A./YC**

(Дело C-503/20)

(2021/C 252/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Banco de Santander S.A.

Ответник: YC

С решение от 25 март 2021 г. Съдът (шести състав) обявява първия преюдициален въпрос за явно недопустим, а на втория въпрос отговаря, че Директива 87/102/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит ⁽¹⁾, изменена с Директива 90/88/ЕИО на Съвета от 22 февруари 1990 г. ⁽²⁾, и Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета ⁽³⁾ трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба — така както тя е тълкувана в националната съдебна практика — която за целите на борбата с лихварството ограничава годишния процент на разходите, който може да бъде налаган на потребителя във връзка с договора за потребителски кредит, стига тази уредба да не е в разрез с хармонизираните правила на тези директиви, що се отнася в частност до информационните задължения.

⁽¹⁾ ОВ L 42, стр. 48; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 252.

⁽²⁾ ОВ L 61, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 6.

⁽³⁾ ОВ L 133, стр. 66.

**Жалба, подадена на 22 октомври 2020 г. от Hochmann Marketing GmbH срещу определението,
постановено от Общия съд (шести състав) на 23 януари 2020 г. по дело T-807/19, Hochmann
Marketing GmbH/Европейска комисия**

(Дело C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hochmann Marketing GmbH (представител: J. Jennings, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 май 2021 г. Съдът на Европейския съюз (осми състав) отхвърля жалбата като явно недопустима и осъжда жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Испания), постъпило на 15 декември 2020 г. — Administración General del Estado/Ayuntamiento de Les Cabanyes

(Дело С-679/20)

(2021/С 252/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Administración General del Estado

Ответник: Ayuntamiento de Les Cabanyes

С определение от 6 май 2021 г. Съдът (девети състав) обяви, че явно няма компетентност да отговори на преюдициалните въпроси, поставени от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona с определение от 11 декември 2020 г.

Жалба, подадена на 18 януари 2021 г. от Tinnus Enterprises LLC срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 18 ноември 2020 г. по дело T-574/19 — Tinnus Enterprises/EUIPO

(Дело С-29/21 Р)

(2021/С 252/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tinnus Enterprises LLC (представители: A. Odle и R. Palijama, адвокат)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 5 май 2021 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) постановява, че не допуска обжалване и че Tinnus Enterprises LLC понася направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 1 февруари 2021 г. от Embutidos Monells, SA срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 2 декември 2020 г. по дело T-639/19, Sánchez Romero Carvajal Jabugo/EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMMM)

(Дело С-59/21 Р)

(2021/С 252/10)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Embutidos Monells, SA (представители: L. Broschat García и L. Polo Flores, адвокати)

Други страни в производството: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A. U., Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 18 май 2021 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) решава да не допусне обжалване по делото и осъжда Embutidos Monells, SA да понесе собствените си съдебни разноски.

Жалба, подадена на 2 февруари 2021 г. от BSH Hausgeräte GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (десети състав) на 2 декември 2020 г. по дело T-152/20 — BSH Hausgeräte GmbH/EUIPO

(Дело C-67/21 P)

(2021/C 252/11)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: BSH Hausgeräte GmbH (представител: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 12 май 2021 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна до разглеждане подадената жалба и постанови жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 15 февруари 2021 г. от easyCosmetic Swiss GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (състав от един съдия) на 9 декември 2020 г. по дело T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-93/21 P)

(2021/C 252/12)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: easyCosmetic Swiss GmbH (представители: D. Terheggen, Rechtsanwalt, S. E. Sullivan, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH

С определение от 20 май 2021 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona (Испания), постъпило на 11 март 2021 г. — AD и др./PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV и DAF Trucks Deutschland GmbH

(Дело C-163/21)

(2021/C 252/13)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищци: AD и други

Ответници: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV и DAF Trucks Deutschland GmbH

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 5, параграф 1 от Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че представянето на доказателства от значение за делото се отнася единствено до вече съществуващи документи, намиращи се под контрола на ответника или на трето лице, или напротив, трябва да се възприеме тълкуването, че член 5, параграф 1 обхваща и възможността за представяне на документи, които страната, до която се отнася искането за информация, трябва да изготви ех пово посредством обобщаване или систематизиране на информация, знания или данни, намиращи се у страната.

⁽¹⁾ ОВ L 349, 2014 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Landgerichts Düsseldorf (Германия), постъпило на 23 март 2021 г. — Nokia Technologies Oy/Daimler AG

(Дело C-182/21)

(2021/C 252/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Nokia Technologies Oy

Ответник: Daimler AG

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Continental Automotive GmbH, Continental Automotive Hungary Kft., Bury Sp. z.o.o., TomTom Sales B.V., VALEO Telematik und Akustik GmbH (преди Peiker acoustic GmbH), Robert Bosch GmbH, Huawei Technologies Deutschland GmbH, TomTom International B.V., Sierra Wireless S.A.

Преюдициални въпроси

А. Съществува ли задължение за предоставяне с предимство на лицензии на доставчици?

- 1) Може ли предприятие, което се намира надолу по веригата в икономическия процес, да противопостави възражение за злоупотреба с господстващо положение на пазара по смисъла на член 102 ДФЕС на иск за преустановяване на нарушение на патентни права, предявен от притежателя на разработен от организация по стандартизация патент от съществено значение за стандарт (наричан по-нататък „ПСЗС“), който е поел пред тази организация неотменимо задължение да предостави на всяко трето лице лицензия при FRAND условия, в случаите, когато стандартът, за който спорният патент или части от него е/са от съществено значение, вече е внедрен в предходещ продукт, получен от ответника по иска за нарушение на патентни права, на чиито доставчици, желаещи да получат лицензия, патентопридетелят отказва да предостави при FRAND условия индивидуална, неограничена лицензия за всички релевантни съгласно патентното право начини на използване на продуктите, с които се внедрява стандартът?
 - а) Важи ли това по-специално в случаите, в които в съответния сектор на дейност на дистрибутора на крайния продукт е обичайно да се постига яснота по отношение на правната уредба на закрилата на използваните в доставената част патенти чрез получаването на лицензия от доставчиците?
 - б) Съществува ли предимство при предоставянето на лицензии по отношение на доставчиците на всеки етап от веригата на доставки или само по отношение на онзи доставчик, който се намира непосредствено нагоре по веригата спрямо дистрибутора на крайния продукт на края на веригата за създаване на стойност? От определящо значение ли са търговските практики и в този случай?

- 2) Изисква ли установената в картелното право забрана за злоупотреба на доставчика да се предоставя при FRAND условия индивидуална, неограничена лицензия за всички релевантни съгласно патентното право начини на използване на продуктите, с които се внедрява стандартът, в смисъл, че крайният дистрибутор (и евентуално купувачите нагоре по веригата) от своя страна повече не се нуждаят да получат индивидуална, отделна лицензия от притежателя на ПСЗС, за да се избегне извършването на патентно нарушение в случай на използването по предназначение на съответната доставена част?
- 3) При отрицателен отговор на първия преюдициален въпрос: поставя ли член 102 ДФЕС специални изисквания по отношение на качеството, количеството и/или други изисквания към онези критерии, въз основа на които притежателят на патент от съществено значение за стандарт решава срещу кои потенциални нарушители на патентни права от различни равнища на същата верига на производство и за създаване на стойност ще предяви иск за преустановяване на нарушение на патентни права?

Б. Конкретизиране на изискванията, произтичащи от решението на Съда по дело Huawei/ZTE ⁽¹⁾:

- 1) Независимо от това, че задълженията за действие (а именно предупреждение за нарушение, искане за предоставяне на лицензия, предложение за лицензия при FRAND условия; предложение за лицензия, адресирано до доставчика, на който следва да се предостави с предимство лицензия), които притежателят на ПСЗС и ползвателят на ПСЗС следва да извършат един спрямо друг, трябва да се изпълнят *преди да бъде образувано дело*, съществува ли възможност пропуснатите в периода преди образуване на делото задължения за поведение да бъдат допълнително изпълнени в хода на съдебно производство, като правата се запазят?
- 2) Може ли да се приеме, че е налице действително искане на ползвателя на патента за предоставяне на лицензия, което следва да бъде взето предвид, само когато въз основа на обща преценка на всички аспекти по ясен и недвусмислен начин може да се направи извод за желанието и готовността на ползвателя на ПСЗС да сключи с притежателя на ПСЗС лицензионен договор при FRAND условия, както и да изглеждат тези (които поради липсата на формулирано към този момент предложение за лицензия все още въобще не могат да бъдат предвидени) FRAND условия?
 - а) Нарушител, който в продължение на няколко месеца не реагира на предупреждението за нарушение, показва ли по този начин по принцип, че не иска да получи лицензия, така че, въпреки устно формулираното искане за предоставяне на лицензия, такова искане липсва, поради което следва да бъде уважен искът за преустановяване на нарушение, предявен от притежателя на ПСЗС?
 - б) Може ли въз основа на лицензионните условия, представени от ползвателя на ПСЗС в рамките на насрещното предложение, да се заключи, че липсва искане за предоставяне на лицензия, вследствие на което след това да се уважи искът на притежателя на ПСЗС за преустановяване на нарушение, без преди това да се провери дали предложението на притежателя на ПСЗС за индивидуална лицензия (което предхожда насрещното предложение на ползвателя на ПСЗС) въобще отговаря на FRAND условията?
 - в) Недопустимо ли е да се прави такова заключение при всички случаи, когато съдържащите се в насрещното предложение лицензионни условия, въз основа на които следва да се направи извода за липса на искане за предоставяне на лицензия, са такива, по отношение на които нито очевидно, нито в практиката на върховните юрисдикции има яснота по въпроса, че те са несъвместими с FRAND условията?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Иск, предявен на 1 април 2021 г. — Комисия/Полша

(Дело C-204/21)

(2021/C 252/15)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P.J.O. van Nuffel и K. Herrmann)

Отвeтник: Република Полша

Искания на ищеца

Да се установи, че:

- като е приела и е оставила в сила член 42а, параграфи 1 и 2 и член 55, параграф 4 от Ustawa prawo o ustroju sądów powszechnych (Закон за устройството на общите съдилища), член 26, параграф 3 и член 29, параграфи 2 и 3 от Ustawa o Sądzie Najwyższym (Закон за Върховния съд) и член 5, параграфи 1а и 1b от Ustawa o sądach administracyjnych (Закон за административните съдилища) в редакцията им съгласно Ustawa z 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Закон от 20 декември 2019 г. за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони, наричан по-нататък „изменителният закон“), а също и член 8 от изменителния закон, които предвиждат, че за всеки национален съд е недопустимо да проверява спазени ли са съюзните изисквания за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз предвид практиката на Европейския съд по правата на човека относно член 6, точка 1 от ЕКПЧ, както и по член 267 ДФЕС и принципа на предимство на правото на Съюза,
- като е приела и е оставила в сила член 26, параграфи 2 и 4—6 и член 82, параграфи 2—5 от Закона за Върховния съд в редакцията му съгласно изменителния закон, както и член 10 от изменителния закон, които предвиждат, че единствено колегията за извънреден контрол и публични въпроси на Sąd Najwyższy (Върховен съд) е компетентна да се произнася по оплаквания и правни въпроси, отнасящи се до липсата на независимост на даден съд или съдия, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и по член 267 ДФЕС и принципа на предимство на правото на Съюза,
- като е приела и е оставила в сила член 107, параграф 1, точки 2 и 3 от Закона за устройството на общите съдилища и член 72, параграф 1, точки 1—3 от Закона за Върховния съд в редакцията им съгласно изменителния закон, които дават възможност да се квалифицира като дисциплинарно нарушение проверката за спазването на съюзните изисквания за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и по член 267 ДФЕС,
- като е предвидила, че делата, които имат пряко отражение върху статута и служебното правоотношение на съдиите и съдийските помощници (като разрешението за привличане на съдии и съдийски помощници към наказателна отговорност или за задържането им, делата по трудовоправни и социалноосигурителни въпроси относно съдии във Върховния съд и делата относно пенсионирането на съдии от Върховния съд), са подсъдни на дисциплинарната колегия на Върховния съд, чиято независимост и безпристрастност не са гарантирани, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС,
- като е приела и е оставила в сила член 88а от Закона за общите съдилища, член 45, параграф 3 от Закона за Върховния съд и член 8, параграф 2 от Закона за административните съдилища в редакцията им съгласно изменителния закон, Република Полша е действала в нарушение на правото на неприкосновеност на личния живот и правото на защита на личните данни, гарантирани с член 7 и член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6, параграф 1, букви в) и д), член 6, параграф 3 и член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни⁽¹⁾,
- Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Предвид обстоятелствата, при които е създадена, и предвид състава и правомощията ѝ дисциплинарната колегия на Върховния съд не представлява съдебен орган, който има характеристиките на независим съд по смисъла на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата. Затова запазването на компетентността ѝ по делата, по които се обсъжда статутът на други национални съдии и условията да заемат длъжността съдия, накърнява тяхната независимост и представлява нарушение на член 19, параграф 1 ДЕС.

Разпоредбите на изменителния закон от 20 декември 2019 г., които изключват възможността националните съдилища да изследват въпроса дали решаващите състави по дела, попадащи в обхвата на правото на Съюза, отговарят на изискванията за независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон по смисъла на член 19, параграф 1 ДЕС във връзка с член 47 от Хартата, са приети в нарушение на тези разпоредби и накърняват механизма на преюдициалните запитвания, установен с член 267 ДФЕС. Всъщност съгласно практиката на Съда националните съдилища са длъжни да гарантират, че делата относно правата, които частноправните субекти черпят от правото на Съюза, ще се разглеждат от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон. Квалификацията на проверката за изпълнението на това изискване като деяние, което осъществява признаците на дисциплинарно нарушение, също е в противоречие с правото на Съюза. Всеки национален съдия — като съд, прилагащ правото на Съюза — трябва да има възможност служебно или по искане на страните да преценява дали съответното дело от областта на правото на Съюза се разглежда от независим съд по смисъла на правото на Съюза, без заплахата от образуване на дисциплинарно производство спрямо съответните съдии. Уредбата, съгласно която единствено колегията за извънреден контрол и публични въпроси може да се произнася по искания за отстраняване на съдия от участие в разглеждането на дадено дело или за определяне на решаващия състав по дадено дело, когато тези искания са направени по съображение за липса на независимост на определен съдия или съд, поставя в невъзможност останалите национални съдилища да изпълняват упоменатите си по-горе задължения и да отправят до Съда преюдициални запитвания относно тълкуването на това изискване на правото на Съюза. Съгласно практиката на Съда обаче всеки национален съд има право да отправя преюдициални запитвания по реда на член 267 ДФЕС, а съдилищата, чиито решения не подлежат на обжалване, са длъжни да отправят такива запитвания при наличието на тълкувателни съмнения.

Задължението на всеки съдия в срок от 30 дни от назначаването му за съдия да декларира членството си в съюзи и сдружения, изпълняваните функции във фондации без стопанска дейност и принадлежността си към политически партии отпреди назначаването му за съдия, както и публикуването на тази информация в Бюлетина за публична информация нарушават основното право на съдията на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, както и разпоредбите на ОРЗД.

(¹) ОВ L 119, 2016 г., стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 31 март 2021 година — наказателно производство срещу В.С.

(Дело C-205/21)

(2021/C 252/16)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Молител:

Министерство на вътрешните работи, Главна дирекция за борба с организираната престъпност

Обвиняем:

В.С.

Преюдициални въпроси

1. Валидно ли се имплементира чл.10 Директива 2016/680 (¹), чрез позоваване в национален закон — чл.25 ал.3 и чл.25а от Закона за министерство на вътрешните работи — на сходната норма на чл.9 от Регламент 2016/679 (²)?
2. Спазено ли е изискването по чл.10 б.,а“ от Директива 2016/680 в чл.52 в чл.3 и чл.8 от Хартата относно предвидено в закон ограничение на личната неприкосновеност и на защитата на лични данни, при противоречиви национални норми относно допускането на обработка на генетични и биометрични данни за нуждите на полицейската регистрация.

3. Съответен ли е на чл.6 б.,а“ от Директива 2016/680 в чл. 48 от Хартата национален закон — чл. 68 ал.4 от Закона за Министерство на вътрешните работи, който предвижда задължение за съда да разпореда принудително събиране на лични данни (фотографиране, дактилоскопиране и взимане на образци за ДНК профил), ако обвиняем за умишлено престъпление от общ характер откаже доброволно да сътрудничи при снемане на тези лични данни, без съдът да може да прецени дали има сериозни основания да се счита, че лицето е извършило престъплението, предмет на обвинението?
4. Съответен ли е на чл.10, чл.4 ал.1 б.,а“ и б.,в“, чл.8 ал.1 и ал.2 от Директива 2016/680 национален закон — чл. 68 ал.1-3 от Закона за Министерство на вътрешните работи, който предвижда като общо правило фотографиране, дактилоскопиране и взимане на образци за ДНК профил на всички обвиняеми за умишлено престъпление от общ характер?

- (¹) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ 2016, L 119, стр. 89)
- (²) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ 2016, L 119, стр. 1)

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 1 април 2021 г. — Autoridade Tributária e Aduaneira/DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

(Дело C-218/21)

(2021/C 252/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ответник: DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално приложение IV от [Шеста] Директива за ДДС (¹), прилагане на точка 2.27 от Списък I, приложен към Кодекса за ДДС, разбрана като включваща ремонта и поддръжката на асансьори от предприятието, посочено в представената по-горе фактическа обстановка, като се прилага намалена ставка на ДДС?
- 2) Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално приложение IV от [Шеста] Директива за ДДС, прилагане на тази разпоредба на Кодекса за ДДС, която все още отчита предвиденото в останалите национални разпоредби — член 1207, член 204, параграф 1, буква е) и член 3 и член 1421, параграф 2, буква б) от Гражданския кодекс (разпоредби, които съдържат понятията „поръчки за строителство“, „жилище“, и се предполага, че асансьорът е включен в общите части на сградата в режим на етажна собственост)?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 29 март 2021 г. — VX/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-224/21)

(2021/C 252/18)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: VX

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 63 ДФЕС предвид разпоредбата на член 65, параграф 1 от същия договор, да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен режим на държава членка за пряко облагане на доходите на лицата, при който по отношение на чуждестранни данъчнозадължени лица и по отношение на печалбите от продажба на недвижими имоти с местонахождение в посочената държава членка, едновременно съществуват два правни режима, като при единия (i) се прилага фиксирана специална пропорционална ставка от 28 % върху общата сума на печалбата (*tax base*), която се изчислява по общите правила на начисляване (количествено определяне, *quantum*), а при другия (ii) се прилага режимът за местните лица, при който след като се изчисли по същите общи правила, печалбата се взема предвид наполовина (50 %) и задължително се извършва кумулиране (чрез прибавяне, събиране) на тази печалба (посочените 50 % от нея) с останалите доходи, получени в световен мащаб за същата година от това данъчнозадължено лице, като по този начин се изчислява приложимата ставка към целия доход по обща таблица, приложима за местните лица (в която ставките, по прогресивна скала, се движат от 14,5 % до 48 %, към които може да се прибави ставка от максимум 5 %, ако общият доход надвишава определени прагове), като тази ставка по отношение на чуждестранни лица се прилага само за въпросните доходи, т.е. печалбите от продажби на недвижими имоти, взети предвид наполовина (докато за местните лица така изчислената ставка се прилага за този и останалите доходи през годината)?

Следва да се отбележи, че изборът на един от двата възможни режима се прави от чуждестранното данъчнозадължено лице в декларацията за доходите, която задължително подава в държавата членка (Португалия), като това задължение е налице във всички случаи — независимо дали е избрало облагане по общия режим на чуждестранните данъчнозадължени лица (посочени в (i) по-горе) или е избрало облагане по режима на местните лица (посочено в (ii) по-горе) — и в тази декларация трябва да посочи една от тези две възможности. Трябва да се има предвид, че задължението за подаване на декларация за чуждестранните лица (декларация за доходите, образец 3), съществува още преди изменението на законодателството, с което в официалния образец на тази декларация се добавя възможността да се избере режимът на местните лица. Следва да се отбележи също, че като избира облагане по режима на местните лица, чуждестранното лице е длъжно да посочи (в същата декларация) общия размер на доходите си за годината в световен мащаб.

- 2) Трябва ли член 63 ДФЕС предвид разпоредбата на член 65, параграф 1 от същия договор, да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен режим на държава членка за пряко облагане на доходите на физическите лица, при който, докато в случаите на (а) местни лица облагането задължително включва печалбите, намалени на 50 % (*tax base*) заедно с останалите доходи в световен мащаб, получени за същата година от данъчнозадълженото лице (без възможност за *opting out*), като по този начин се изчислява глобалният годишен доход на местното лице, към който се прилагат прогресивни ставки по скала, посочена в общата таблица (и след това приспадания/разходи с оглед на личното положение), а в случай на (б) чуждестранни лица при облагането на печалби от недвижими имоти се прилага фиксирана специална ставка върху всички печалби (*tax base*) (след изчисляване на стойността на тези печалби по същите правила, приложими за местните лица)?

Следва да се отбележи, че по буква (а) прогресивните ставки са между 14,5 % и 48 %, като към максималната пределна ставка може да се добави ставка от най-много 5 %, ако общият доход надвишава определени прагове, докато по буква (b) специалната ставка е 28 %.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 21 април 2021 г. — SIA „Piltenes meži“/Lauku atbalsta dienests

(Дело C-251/21)

(2021/C 252/19)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател в първоинстанционното и в касационното производство: SIA Piltenes meži

Друга страна в касационното производство: Lauku atbalsta dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Попадат ли в обхвата на член 30, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005⁽¹⁾ на Съвета плащанията за микрорезервати, създадени в горска зона в изпълнение на целите на Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици⁽²⁾?
- 2) Прилагат ли се за предоставянето на компенсация за микрорезервати, създадени в изпълнение на целите на Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици, ограниченията по отношение на плащанията за предприятия в затруднено положение, предвидени в Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз⁽³⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2013 г., стр. 487.

⁽²⁾ ОВ L 20, 2010 г., стр. 7.

⁽³⁾ ОВ L 193, 2014 г., стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Окръжен съд — Видин (България) на 23 април 2021 година — „Корпоративна търговска банка“ АД, в несъстоятелност / „Елит Петрол“ АД

(Дело C-260/21)

(2021/C 252/20)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Окръжен съд — Видин

Страни в главното производство

Ищец: „Корпоративна търговска банка“ АД, в несъстоятелност

Ответник: „Елит Петрол“ АД

Преюдициални въпроси

1. Следва ли чл. 63 ДФЕС, уреждащ свободното движение на капитали и плащания, да се тълкува в смисъл, че включва осъществяването на прихващане в отношения с банкова институция, при което търговско дружество — длъжник на банката изпълнява свои задължения чрез прихващане на насрещни установени по размер, ликвидни и изискуеми вземания, които има към същата банка?
2. Следва ли чл.63 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че промяната на условията за действителност на вече извършени законно прихващания между търговско дружество и банкова институция, която обявява за недействителни извършените прихващания въз основа на нови условия, които се прилагат ретроактивно спрямо осъществените вече прихващания, представлява пречка по чл. 63, пар. 1 ДФЕС, ако има за последица ограничаване на възможността за изпълнение на задължения към други дружества, в капитала на които имат акции или дялове или от които държат облигации субекти от други държави членки на ЕС?
3. Следва ли чл. 63 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, с която се променят ретроактивно условията за действителност на вече извършени законно прихващания между търговско дружество и банкова институция, като обявява за недействителни извършените прихващания въз основа на нови условия, които се прилагат ретроактивно спрямо осъществените вече прихващания?
4. Следва ли член 4, параграф 2, буква а) и членове 26, 27, 114 и 115 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), които уреждат единния вътрешен пазар на ЕС да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, с която се променят ретроактивно условията за действителност на вече извършени законно прихващания между търговско дружество и банкова институция в държава членка, като се обявяват за недействителни извършените прихващания въз основа на нови условия, които се прилагат ретроактивно спрямо осъществените вече прихващания и в случаите, когато правоотношенията се развиват само между еднонационални правни субекти и така могат да се квалифицират, като вътрешни отношения, без директна трансгранична връзка с вътрешния пазар на ЕС?
5. Следва ли чл. 2 вр. чл. 19, ал. 1 ДЕС и чл. 47, ал. 1 и 2 ХОПЕС да се тълкуват в смисъл, че позволяват приемането на национална правна уредба, която променя условията за действително извършване на прихващания в отношенията с банкова институция, като придава изрично обратно действие на новите условия и обявява за недействителни законно извършените към минал период от време прихващания, при условията на всяко производство за несъстоятелност на банкова институция в съответната държава членка и заведени всякакви съдебни производства за обявяване за недействителни на извършени спрямо банката прихващания, по отношение на които към момента на извършването им са били приложими други правни условия?
6. Следва ли принципът на правна сигурност, като общ принцип на правото на ЕС да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която променя условията за действително извършване на прихващания в отношенията с банкова институция, като придава изрично обратно действие на новите условия и обявява за недействителни извършени законно към минал период от време прихващания, при условията на всяко производство за несъстоятелност на банкова институция в съответната държава членка и заведени всякакви съдебни производства за обявяване за недействителни на извършени спрямо банката прихващания, по отношение на които към момента на извършването им са били приложими други правни условия?

Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 23 април 2021 г. — А/В

(Дело C-262/21)

(2021/C 252/21)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

Ответник: В

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, точка 11 от Регламент (ЕО) № 2201/2003⁽¹⁾ на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (наричан по-нататък „Регламент „Брюксел IIa“), що се отнася до неправомерното отвеждане на дете, да се тълкува в смисъл, че така може се квалифицира случаят, при който единият от родителите, без съгласието на другия родител, отвежда детето от държавата по местопребиването му в друга държава членка, която е компетентната държава членка съгласно прието от съответния орган решение за прехвърляне по Регламент (ЕС) № 604/2013⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета (наричан по-нататък „Регламент „Дъблин III“)?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, трябва ли член 2, точка 11 от Регламент „Брюксел IIa“, що се отнася до неправомерното задържане, да се тълкува в смисъл, че така може да се квалифицира случаят, при който съд на държавата по местопребиването на детето е отменил решението на съответния орган да прехвърли компетентността за разглеждането на преписката, но детето, чието връщане е разпоредено, вече няма валидно разрешение за пребиваване в държавата по местопребиването си, нито правото да влиза или пребивава във въпросната държава?
- 3) Ако с оглед на отговора на първия или втория въпрос Регламент „Брюксел IIa“ следва да се тълкува в смисъл, че е налице неправомерно отвеждане или задържане на детето и следователно то трябва да бъде върнато в държавата по местопребиването му, трябва ли член 13, алинея 1, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г. да се тълкува в смисъл, че представлява пречка за връщането на детето:
 - i) поради наличието на сериозна опасност по смисъла на тази разпоредба връщането на дете в кърмаческа възраст, за което майката полага лични грижи, да го изложи на заплахата от психическо или физическо увреждане или по друг начин да го постави в неблагоприятна ситуация, ако то бъде върнато само; или
 - ii) поради това че в държавата по местопребиването му за детето би била поета грижа и то би било настанено в приеман дом самò или с майка му, което би било белег за наличието на сериозна опасност по смисъла на тази разпоредба връщането на детето да го изложи на заплахата от психическо или физическо увреждане или по друг начин да го постави в неблагоприятна ситуация, или пък
 - iii) поради това че без валидно разрешение за пребиваване детето би било поставено в неблагоприятна ситуация по смисъла на тази разпоредба?
- 4) Ако с оглед на отговора на третия въпрос основанията за отказ по член 13, алинея 1, буква б) от Хагската конвенция от 1980 г. могат да се тълкуват в смисъл, че е налице сериозна опасност връщането на детето да го изложи на заплахата от психическо или физическо увреждане, или по друг начин да го постави в неблагоприятна ситуация, трябва ли член 11, параграф 4 от Регламент „Брюксел IIa“ във връзка с понятието за висш интерес на детето, съдържащо се в член 24 от Хартата за основните права на [Европейския съюз] и в самия регламент, да се тълкува в смисъл, че в случай, при който нито майката, нито детето имат валидно разрешение за пребиваване в държавата по местопребиването на детето, и следователно нямат нито право на влизане, нито право на пребиваване в тази държава, държавата по местопребиването на детето трябва да вземе адекватни мерки, за да осигури законното пребиваване на детето и на майка му във въпросната държава членка? Ако държавата по местопребиването на детето има такова задължение, следва ли принципът на взаимно доверие между държавите членки да се тълкува в смисъл, че държавата, която предава детето, може съгласно този принцип да изходи от презумпцията, че държавата по местопребиването на детето ще изпълни тези задължения, или интересът на детето изисква от органите на държавата по местопребиване да бъде поискана информацията относно конкретните мерки, които са били или ще бъдат предприети за защитата на детето, за да може държавата членка, която го предава, да прецени в частност дали с оглед на интереса му тези мерки са адекватни?
- 5) Ако държавата по местопребиването на детето няма посоченото в четвъртия преюдициален въпрос задължение да вземе адекватни мерки, следва ли член 20 от Хагската конвенция от 1980 г., с оглед на член 24 от Хартата на основните права [на Европейския съюз], да се тълкува в смисъл, че в случаите, посочени по-горе в третия преюдициален въпрос, подточки i)–iii), представлява пречка за връщането на детето, тъй като би могло да се счита, че това връщане противоречи, по смисъла на тази разпоредба, на основните принципи в областта на защитата на правата на човека и основните свободи?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31).

Преюдициално запитване от Högsta domstolen (Швеция), постъпило на 23 април 2021 г. — Norra Stockholm Bygg AB/Per Nycander AB

(Дело C-268/21)

(2021/C 252/22)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Norra Stockholm Bygg AB

Ответник: Per Nycander AB

Друга страна в производството: Entral AB

Преюдициални въпроси

- 1) Налага ли член 6, параграфи 3 и 4 от Общия регламент относно защитата на данните ⁽¹⁾ и изискване към националното процесуално законодателство във връзка със задълженията за разкриване?
- 2) Ако на първия въпрос се отговори утвърдително, означава ли Общият регламент относно защитата на данните, че трябва да се съобразят и интересите на субектите на данните при вземане на решение за разкриване, което включва обработването на лични данни? При такива обстоятелства установява ли правото на ЕС изисквания във връзка с това как конкретно трябва да бъде взето това решение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Budapest Környéki Törvényszék (Унгария), постъпило на 28 април 2021 г. — WD/Agrárminiszter

(Дело C-273/21)

(2021/C 252/23)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budapest Környéki Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: WD

Ответник: Agrárminiszter

Преюдициален въпрос

С единствения си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска да се изясни дали член 32, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕС) № 1307/2013 ⁽¹⁾ следва да се тълкува в смисъл, че площ, която съгласно кадастралния регистър е летище и не е част от земеделското стопанство, но на която не се осъществява никакъв вид летищна дейност, трябва да се счита за предимно използвана за селскостопански дейности, ако на нея се извършват дейности по отглеждането на животни за селскостопански цели.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 608).

Жалба, подадена на 3 май 2021 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (трети разширен състав) на 24 февруари 2021 г. по дело T-161/18, Braesch и др./Комисия

(Дело C-284/21 P)

(2021/C 252/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: А. Bouchagiar и К. Blanck)

Други страни в производството: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Wybroom Capital Master Fund LP, Wybroom Capital Hazelton Master Fund LP, Wybroom Capital Badminton Fund LP

Искания

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение;
- да се произнесе по подадената пред първата съдебна инстанция жалба и да я отхвърли като недопустима и
- да осъди другите страни в производството да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва едно основание.

Според жалбоподателя Общият съд нарушил член 108, параграф 2 ДФЕС и член 1, буква з) от Процедурния регламент за държавната помощ, ⁽¹⁾ тъй като погрешно квалифицирал жалбоподателите в първоинстанционното производство като „засегнати страни“ или като „страни с правен интерес“.

Въз основа на това Общият съд погрешно заключил, че жалбоподателите в първоинстанционното производство били активно процесуално легитимирани по член 263, параграф четвърти ДФЕС да обжалват Решение на Комисията С(2017) 4690 окончателен от 4 юли 2017 г. относно държавна помощ SA.47677 (2017/N), с което се обявява за съвместима с общия пазар държавната помощ, отпусната от Италия в полза на Banca Monte dei Paschi di Siena.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Иск, предявен на 4 май 2021 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-286/21)

(2021/C 252/25)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: О. Beynet, М. Noll-Ehlers)

Ответник: Френска република

Искания

По настоящото дело Комисията иска от Съда:

- да установи, от една страна, че като систематично и трайно е превишавала дневната пределно допустима стойност за прахови частици (ПЧ10) от 1 януари 2005 г. в агломерацията и зона за качество Париж (FR04A01/FR11ZAG01) и от 1 януари 2005 г. до 2016 г., включително в зона Мартиника/Фор дьо Франс (FR39N10/FR02ZAR01), Френската република е продължила да не изпълнява задълженията си по член 13, параграф 1 от Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа ⁽¹⁾ във връзка с приложение XI към посочената директива,
- от друга страна, че от 11 юни 2010 г. Френската република не е изпълнявала в тези две зони задълженията си по член 23, параграф 1, втора алинея от Директива 2008/50/ЕО във връзка с приложение XV към същата директива, и по-конкретно задължението да гарантира възможно най-кратък период на превишаване.

Основания и основни доводи

За Париж дневната пределно допустима стойност не е била спазвана за непрекъснат период, считано от 2005 г. до последните налични данни, а именно до 2019 г. Освен това се установява, че степента на отклонение от съответствието що се отнася до превишаванията на дневната стойност в зона Париж е висока (тъй като броят на превишаванията е два пъти по-голям от разрешения брой превишавания) и от 2015 г. не е имало подобрене. За зона Мартиника дневната пределно допустима стойност не е била спазвана до 2016 г., при това непрекъснато (с изключение на 2008 г.).

В двете зони на Париж и Мартиника пределните стойности за ПЧ10 са били превишени към момента на изтичане на срока за отговор на мотивираното становище. Към този момент Франция е трябвало да изготви планове и да отправи уведомление за тях. Анализът показва, че Франция не е приела такива планове. Мерките, предприети от Франция (на национално и регионално равнище) не са довели до това да се гарантира възможно най-кратък период на превишаване, както се изисква съгласно разпоредбите на Директива 2008/50/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 152, 2008 г., стр. 1.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Sun Stars & Sons/EUIPO — Carpathian Springs
(AQUA CARPATICA)

(Дело T-637/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз „AQUA CARPATICA“ — По-ранна триизмерна марка на Европейския съюз и по-ранна национална триизмерна марка „VODAVODA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])

(2021/С 252/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Сингапур, Сингапур) (представители: М. Маџек и С. Saettel, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Carpathian Springs SA (Ватра Дорней, Румъния) (представители: D. Bogdan, G. Vozosea и M. Stănescu, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 август 2019 г. (преписка R 317/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Sun Stars & Sons и Carpathian Springs

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sun Stars & Sons Pte Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 25.11.2019 г.

Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Sun Stars & Sons/EUIPO — Valvis Holding
(AC AQUA AC)

(Дело T-638/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз „AC AQUA AC“ — По-ранна триизмерна марка на Европейския съюз и по-ранна национална триизмерна марка „VODAVODA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])

(2021/С 252/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Сингапур, Сингапур) (представители: М. Маџек и С. Saettel, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Crespo Carrillo и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Valvis Holding SA (Букурещ, Румъния) (представители: D. Bogdan, G. Vozosea и M. Stănescu, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 6 август 2019 г. (преписка R 649/2018-4), постановено в производство по възражение със страни Sun Stars & Sons и Valvis Holding

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Valvis Holding SA да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 399, 25.11.2019 г.

Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Metamorfoza/EUIPO — Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)

(Дело T-70/20) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „MUSEUM OF ILLUSIONS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „MUSEUM OF ILLUSIONS“ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 95 от Регламент 2017/1001)

(2021/C 252/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Metamorfoza d.o.o. (Загреб, Хърватия) (представител: A. Vijelić, адвокат)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: L. Rampini и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Tiesios kreivės (Вилнюс, Литва)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 2 декември 2019 г. (преписка R 663/2019-2), постановено в производство по възражение със страни Tiesios kreivės и Metamorfoza

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 2 декември 2019 г. (преписка R 663/2019-2).
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 103, 30.3.2020 г.

Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Tornado Boats International/EUIPO — Haugreen (TORNADO)

(Дело T-167/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Фигуративна марка на Европейския съюз „TORNADO“ — Абсолютно основание за недействителност — Недобросъвестност — Член 52, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/С 252/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tornado Boats International ApS (Листруп, Дания) (представител: M. Hoffgaard Rasmussen, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Folliard-Monguiral и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: David Haugreen (Колуин Бей, Обединеното кралство) (представител: R. Harrison, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 17 януари 2020 г. (преписка R 1169/2018-1), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни г-н Haugreen и Tornado Boats International

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Tornado Boats International ApS понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) Г-н David Haugreen понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 25.5.2020 г.

Решение на Общия съд от 12 май 2021 г. — Bavaria Weed/EUIPO (Bavaria Weed)

(Дело T-178/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BavariaWeed“ — Абсолютно основание за отказ — Марка, която противоречи на обществения ред — Член 7, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 7, параграф 2 от Регламент 2017/1001)

(2021/С 252/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bavaria Weed GmbH (Хершинг ам Амерзее, Германия) (представител: J. Wolhändler, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Söder)

Предмет

Жалба срещу решение на пети апелативен състав на EUIPO от 22 януари 2020 г. по преписка R 1458/2019-5 относно заявка за регистрация на фигуративния знак „BavariaWeed“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Bavaria Weed GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 8 април 2021 г. — Target Ventures Group/EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Дело T-274/19) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Декларация за отказ от спорната марка — Липса на основание за произнасяне по съществуване)

(2021/C 252/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Target Ventures Group Ltd (Род Таун, Британски Вирджински острови) (представители: T. Dolde и P. Nomann, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: P. Sipos)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Target Partners GmbH (Мюнхен, Германия) (представители: A. Klett и C. Mikyska, avocats)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 февруари 2019 г. по преписка R 1685/2017-2, постановено в производство по отмяна със страни Target Ventures Group и Target Partners

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуване.
- 2) Осъжда Target Ventures Group Ltd и Target Partners GmbH да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и всяко от тях да заплати половината от разноските на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

(¹) ОВ С 213, 24.6.2019 г.

Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Groupe Canal +/Комисия

(Дело T-358/19) (¹)

(Конкуренция — Картели — Разпространение на телевизия — Решение, с което ангажиментите стават задължителни — Оттегляне на обжалвания акт — Липса на основание за произнасяне)

(2021/C 252/32)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Groupe Canal + SA (Иси ле Мулино, Франция) (представители: P. Wilhelm, P. Gassenbach и O. de Juvigny, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Dawes, C. Urraca Caviedes и L. Wildpanner)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 7 март 2019 г. относно производство за прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка AT.40023 — Трансграничен достъп до платена телевизия), с което стават правно задължителни ангажиментите, предложени от The Walt Disney Company, The Walt Disney Company Limited, Universal Studios International B.V., Universal Studios Limited and Comcast Corporation, CPT Holdings Inc., Colgems Productions Limited, Sony Corporation, Warner Bros. International Television Distribution Inc., Warner Media LLC, Sky UK Limited и Sky Limited

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Френската република.
- 3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски, включително направените от Groupe Canal +, с изключение на свързаните с молбата за встъпване.
- 4) Groupe Canal +, Комисията и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски, свързани с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 12.8.2019 г.

Определение на Общия съд от 4 май 2021 г. — Asoliva и Anierac/Комисия

(Дело T-822/19) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Земеделие — Класиране в една от трите категории необработено маслиново масло — Мерки за изпълнение — Липса на лично засягане — Недопустимост)

(2021/C 252/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Мадрид, Испания), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Мадрид) (представител: V. Rodríguez Fuentes, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis, F. Castilla Contreras и M. Morales Puerta)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 1, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1604 на Комисията от 27 септември 2019 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2568/91 относно характеристиките на маслиновото масло и маслиновото масло от остатъчен материал и съответните методи за анализ (ОВ L 250, 2019 г., стр. 14)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) и Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 27, 27.1.2020 г.

Определение на Общия съд от 26 април 2021 г. — Jouvin/Комисия

(Дело T-472/20 и T-472/20 AJ II) (¹)

(Жалба за отмяна — Конкуренция — Картели — Пазар на събирането, проследяването и доставката на колетни пратки — Решение за отхвърляне на жалба — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание — Молба за правна помощ, представена след подаването на жалбата)

(2021/C 252/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Frédéric Jouvin (Клиши, Франция) (представител: L. Bôle-Richard, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Ernst, A. Keidel и A. Boitos)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2020) 3503 окончателен на Комисията от 28 май 2020 г., с което се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя във връзка с твърдени нарушения на член 101 ДФЕС

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно лишена от всякакво правно основание.
- 2) Отхвърля молбата за правна помощ.
- 3) Осъжда г-н Frédéric Jouvin да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Определение на председателя на Общия съд от 5 май 2021 г. — Ovsyannikov/Съвет

(Дело T-714/20 R)

(Обезпечително производство — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Запраздяване на средства — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2021/C 252/35)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Dmitry Vladimirovich Ovsyannikov (Москва, Русия) (представители: J. Iriarte Ángel и E. Delage González, адвокати)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: Н. Marcos Fraile и Р. Mahnič)

Предмет

Искане по членове 278 и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на Решение 2014/145/ОВППС на Съвета от 17 март 2014 година относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи, териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 2014 г., стр. 16), Регламент (ЕС) № 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 година относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 2014 г., стр. 6), Решение (ОВППС) 2017/2163 на Съвета от 20 ноември 2017 г. за изменение на Решение 2014/145 (ОВ L 304, 2017 г., стр. 51), Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/2153 на Съвета от 20 ноември 2017 г. за прилагане на Регламент № 269/2014 (ОВ L 304, 2017 г., стр. 3), Решение (ОВППС) 2020/399 на Съвета от 13 март 2020 г. за изменение на Решение 2014/145 (ОВ L 78, 2020 г., стр. 44), Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/398 на Съвета от 13 март 2020 г. за прилагане на Регламент № 269/2014 (ОВ L 78, 2020 г., стр. 1), Решение (ОВППС) 2020/1269 на Съвета от 10 септември 2020 г. за изменение на Решение 2014/145 (ОВ L 298, 2020 г., стр. 23), Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1267 на Съвета от 10 септември 2020 г. за прилагане на Регламент № 269/2014 (ОВ L 298, 2020 г., стр. 1), Решение (ОВППС) 2020/1368 на Съвета от 1 октомври 2020 г. за изменение на Решение 2014/145 (ОВ L 318, 2020 г., стр. 5) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1367 на Съвета от 1 октомври 2020 г. за прилагане на Регламент № 269/2014 (ОВ L 318, 2020 г., стр. 1) в частите на тези актове, засягащи жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 25 март 2021 г. — McCord/Комисия

(Дело T-161/21)

(2021/C 252/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Raymond Irvine McCord (Белфаст, Обединено кралство) (представител: С. O'Hare, Solicitor)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- на основание на член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз да отмени решението и/или проекта за Регламент от 29 януари 2021 г. на Европейската комисия за задействане на механизма по член 16 от Протокола за Северна Ирландия към Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (2019/C 384 I/01) (наричано по-нататък „Споразумението за оттегляне“) и
- на основание на член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз да отмени решението на Европейската комисия да няма публикувана политика или да разпреди на Европейската комисия да разработи и публикува политика относно условията, при които тя ще задейства механизма по член 16 от Протокола за Северна Ирландия;
- на основание на член 265 от Договора за функционирането на Европейския съюз да установи, че Европейската комисия не е предприела действия да разработи и публикува политика относно условията, при които тя ще задейства механизма по член 16 от Протокола за Северна Ирландия;

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя по тази жалба, включително всички правни разноски, направени във връзка с изготвянето на жалбата на досъдебната фаза.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва, че изготвените от Комисията решение и/или проект за Регламент от 29 януари 2021 г. на Европейската комисия за прилагане на член 16 от Протокола за Северна Ирландия към Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия⁽¹⁾ били непропорционални и незаконосъобразни. Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията следва да публикува в бъдеще политиката си относно задействането на механизма по член 16 от Протокола за Северна Ирландия към Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия.

⁽¹⁾ Споразумение за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия 2019/C 384 I/01 (ОВ C 384, 2019 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 28 април 2021 г. — Illumina/Комисия

(Дело T-227/21)

(2021/C 252/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Illumina, Inc. (Уилмингтон, Делауеър, Съединени щати) (представители: D. Beard, QC, и P. Charpatte, lawyer)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 19 април 2021 г. (преписка COMP/M.10188), прието на основание член 22, параграф 3 от Регламент 139/2004/ЕО относно контрола върху концентрациите между предприятия⁽¹⁾, да уважи искането, отправено от Autorité de la concurrence (Орган за защита на конкуренцията, Франция) на 9 март 2021 г., за сезиране на Комисията с искане за разглеждане на преписката на основание член 22, параграф 1 от Регламента за сливанията и да приеме, че е компетентна да оцени концентрацията на Illumina, Inc. и GRAIL, Inc. съгласно Регламента за сливанията;
- да отмени останалите пет постановени от Комисията решения, с които се разрешава на всяка от държавите Нидерландия, Белгия, Гърция, Исландия и Норвегия да се присъедини към първоначалното искане за сезиране на Комисията;
- да отхвърли искането за прераждане на преписката за разглеждане от Комисията;
- доколкото това е необходимо — да отмени решението на Комисията от 11 март 2021 г., с което тя уведомява Illumina, Inc. че до Комисията е отправено искане за сезирането ѝ, което съгласно член 22, параграф 4, второ изречение от Регламента за сливанията има за правна последица обстоятелството, че на основание член 7 от Регламента за сливанията Illumina Inc. не може да пристъпи към планираната концентрация;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от твърдения, че решението на Комисията да оцени концентрацията е извън сферата на нейната компетентност. По-специално:

- в решението била допусната грешка при определянето на целта на Регламента за сливанията;

- в решението не се признавало, че хипотезите, посочени в член 22 от Регламента за сливанията (и в член 9 от този регламент) са изключителни и че правомощията трябва да се тълкуват ограничително;
 - в решението била допусната грешка при преценката на законодателния контекст на член 22 от Регламента за сливанията;
 - в решението била допусната грешка при тълкуването на текста на член 22 от Регламента за сливанията;
 - Комисията тълкувала решението в противоречие с принципите на субсидиарност, правна сигурност и пропорционалност.
2. Второто основание е изведено от твърдения, че решението на Комисията да оцени концентрацията е невалидно, тъй като искането за сезиране на Комисията с искане да разгледа преписката, отправено от Френския орган за защита на конкуренцията, е несвоевременно и/или че решението противоречи на правната сигурност и на добрата администрация поради просрочията от страна на Комисията. В частност:
- Комисията допуснала грешка при прилагане на правото, като тълкувала и прилагала словосъчетанието „станало известно“, съдържащо се в член 22, параграф 1 от Регламента за сливанията, за целите на изчисляването на началната дата на срока от 15 работни дни и неправилно не установила, че искането било просрочено, поради което Комисията не била компетентна да произнесе решението.
 - В допълнение или при условията на евентуалност, доколкото изпратеното писмо представлявало покана по член 22, параграф 5 от Регламента за сливанията, с което концентрацията била „нотифицирана“ на френските органи (и/или на други държави членки), закъснението на Комисията при изпращането на поканата противоречало на основния принцип на правна сигурност и на задължението за действие в разумни срокове съгласно принципа на добра администрация.
3. Третото основание е изведено от твърдения, че промяната на политиката, проведена с решението на Комисията да оцени концентрацията, противоречала на оправданите правни очаквания и на правната сигурност на Illumina, тъй като на 11 септември 2020 г. членът на Комисията Vestager заявил точно и безусловно, че след издаването на нови насоки е въведена промяна на политиката на Комисията в областта на преписките по член 22. Въпреки това, писмената покана била изпратена преди публикуването на новите насоки, а по онова време Комисията заявявала, че следваната политика се състояла в разубеждаване на държавите членки да отправят искания за сезиране на Комисията, когато те не били компетентни да се произнесат съгласно разпоредбите на собственото им национално право. Следователно Комисията приложила новата си политика преди да публикува новите си насоки по член 22, противно на оправданите правни очаквания и правната сигурност на Illumina.
4. Четвъртото основание е изведено от твърдения, че Комисията допуснала фактически грешки и грешки в преценката, които компрометират базисните доводи, въз основа на които било прието решението на Комисията да оцени сливането. По-конкретно
- в писмената покана и в искането за препращане били допуснати съществени фактически грешки и/или бил налице случай на несправедлив процес или не се съблюдавало правото на защита; тези пороци водели до незаконосъобразността на решението;
 - Комисията допуснала грешка, като приела, че тъй като липсвали подходящи доказателства, се засягала търговията между държавите членки;
 - Комисията допуснала грешка, като приела, че тъй като липсвали подходящи доказателства, вследствие на концентрацията бил налице риск от значително засягане на конкуренцията.

(¹) Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 4 май 2021 г. — Fidelity National Information Services/EUIPO — IFIS (FIS)

(Дело T-237/21)

(2021/C 252/38)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Fidelity National Information Services, Inc. (Джаксънвил, Флорида, САЩ) (представител: P. Wilhelm, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ванса IFIS SpA (Местре, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „FIS“ — заявка за регистрация № 13 232 236

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 26 февруари 2021 г. по преписка R 1460/2020-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя във връзка с обжалването.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 5 май 2021 г. — Varabei/Съвет

(Дело T-245/21)

(2021/C 252/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mikalai Mikalevich Varabei (Новополотск, Беларус) (представители: G. Kremslehner, H. Kühnert, lawyers и M. Lester QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени с незабавно действие Решение (ОВППС) 2021/353 на Съвета от 25 февруари 2021 година за изменение на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителните мерки срещу Беларус ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/339 на Съвета от 25 февруари 2021 година за прилагане на член 8а от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки по отношение на Беларус ⁽²⁾,

— да осъди Съвета да поеме собствените си съдебни разноски, както и тези, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно основание, свързано с явна грешка в преценката. Жалбоподателят твърди, че Съветът не е обяснил как неговите бизнес интереси показват, че или се ползва от, или подкрепя режима на Лукашенко. Напротив, интересите на жалбоподателя в секторите на петрола, превоза на въглища и банковото дело не са от такъв вид или обхват, който да показва, че жалбоподателят подкрепя или се ползва от режима по какъвто и да е начин.

В допълнение жалбоподателят твърди, че включването му в списъка не може да подкрепя от обстоятелството, че е съсобственик на Vremino Group. Последното не е получавало никакви селективни данъчни предимства, нито други форми на подкрепа от беларуската администрация.

⁽¹⁾ ОВ L 68, 26.2.2021, стр. 189.

⁽²⁾ ОВ L 68, 26.2.2021, стр. 29.

Жалба, подадена на 7 май 2021 г. — Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Дело T-248/21)

(2021/C 252/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fibrecycle Pty Ltd (Хелънсвал, Австралия) (представител: T. Stein, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „BACK-2-NATURE“ — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз № 1 485 655

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 3 март 2021 г. по преписка R 1699/2020-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 11 май 2021 г. — Aquino/Парламент

(Дело T-253/21)

(2021/C 252/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Roberto Aquino (Брюксел, Белгия) (представител: L. Levi, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- вследствие на това,
- да отмени решението от 7 юли 2020 г., с което генералният директор на генерална дирекция „Персонал“ е отменил избора за председател на Комитета по персонала и е решил посоченият избор да се проведе отново,
- да отмени учредителното събрание от 14 септември 2020 г. и проведените на него избори, и по-конкретно избора за председател на Комитета по персонала,
- да отмени решението от 5 февруари 2021 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред, подадена от жалбоподателя на 6 октомври 2020 г.,
- да осъди ответника да поправи неимуществените вреди, оценени ex aequo et bono на 2 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неизпълнение от ответника на задължението му да осигури на неговите длъжностни лица и на избраните от тях лица възможност да определят своите представители напълно свободно и при спазване на установените правила. Жалбоподателят се позовава също на нарушение на член 4 от вътрешния правилник на Комитета по персонала и на неизпълнение на задължението за полагане на грижа.
2. Второ основание: нарушение на правото на изслушване и на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Иск, предявен на 10 май 2021 г. — Armadora Parleros/Комисия

(Дело T-254/21)

(2021/C 252/42)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Armadora Parleros, SL (Санта Еухения де Рибейра, Испания) (представител: J. Navas Marqués, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да установи допуснато неправомерно бездействие от страна на Европейската комисия, доколкото в нарушение на член 118 от Регламент № 1224/2009 относно общата политика в областта на рибарството тя не е упражнявала адекватен контрол и надзор за правилното прилагане на тази нормативна уредба от страна на Кралство Испания, което е годно да се квалифицира като увреждащ акт по отношение на ищеца ARMADORA PARLEROS, S.L.,
- да установи, че този пропуск на Комисията е довел до възникването на вреди за ищеца ARMADORA PARLEROS, S.L., изразяващи се в пропуснати ползи при улова на скумрия и мерлуза за периода от 2006 г. до 2020 г.,
- да осъди Европейската комисия да заплати на търговското дружество ARMADORA PARLEROS, S.L. сумата от ДЕВЕТ МИЛИОНА ОСЕМСТОТИН ОСЕМДЕСЕТ И ЕДНА ХИЛЯДИ ЧЕТИРИСТОТИН ТРИДЕСЕТ И ЧЕТИРИ ЕВРО И ШЕСТДЕСЕТ И ЕДИН ЦЕНТА (9 881 434,61 EUR), представляваща обезщетение за вреди, заедно със съответната законна лихва,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква едно основание в подкрепа на иска.

Всъщност той се оплаква от противоправно поведение от страна на Европейската комисия. По-конкретно, Комисията не изпълнила задължението си за надзор и контрол спрямо Кралство Испания във връзка с ефективното прилагане на Общата политика в областта на рибарството (ОПОР), и по-конкретно на Регламент (ЕИО) № 2847/93 на Съвета от 12 октомври 1993 година относно установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството (ОВ L 261, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 2, стр. 109) и Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Съюза за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 343, 2009 г., стр. 1). В това отношение той специално посочва „липсата на проверки на мощността на двигателите на траулерните кораби, които извършват дейност във водите на Кантабрийско море и на Северозапада“.

Като последица от неизпълнението на това задължение ищецът понесъл вреди в периода от 2006 г. до 2020 г., причинени от невъзможността да използва кораба „Vianto Tercero“, който поради неправилното прилагане на ОПОР трябвало да бъде бракуван и съответно изобщо не бил използван. Всичко това причинило вреди за дружеството ARMADORA PARLEROS S.L.

Жалба, подадена на 14 май 2021 г. — Basaglia/Комисия

(Дело T-257/21)

(2021/C 252/43)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Giorgio Basaglia (Милано, Италия) (представители: G. Balossi, F. Fimmano и G. Borriello, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да осъди Европейската комисия да поправи вредите, претърпени от инж. Giorgio Basaglia поради изложените в жалбата причини, на основание извъндоговорна отговорност, на обща стойност не по-малко от 5 013 328,64 EUR.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква едно-единствено основание и посвещава една част от нея на определяне на размера на претърпяната вреда.

По отношение на извъндоговорната отговорност в настоящия случай, жалбоподателят посочва, че:

- с решение от 23 септември 2020 г. (дело T-727/19, *Basaglia/Комисия*) Общият съд е отменил решението на Европейската комисия, с което се отхвърля искането за достъп до документи на жалбоподателя,
- с това решение Общият съд е потвърдил неправомерното поведение на Комисията, която е ограничила едностранно правото на жалбоподателя на достъп до исканите документи,
- горепосоченото неправомерно поведение е причинило явна вреда както в рамките на висящото наказателно производство срещу жалбоподателя, така и в рамките на данъчното производство пред Сметната палата, тъй като жалбоподателят не е могъл да развие напълно защитата си в нито едно от тези три производства,
- съществува ясна причинно-следствена връзка между неправомерното поведение и претърпяната вреда.

Жалба, подадена на 17 май 2021 г. — Neolith Distribution/EUIPO (Изображение на декоративен мотив)

(Дело T-259/21)

(2021/C 252/44)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Neolith Distribution, SL (Мадрид, Испания) (представител: N. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на декоративен мотив) — заявка за регистрация № 18 162 188

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 март 2021 г. по преписка R 2155/2020-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да постанови решение, с което да разпорежи на EUIPO да приеме за законосъобразна регистрацията на фигуративна марка на Европейския съюз № 18 162 188 за всички стоки от клас 19, за които се иска защита с посочената марка,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски както в производството пред EUIPO, така и в производството пред Общия съд.

Изложено основание

Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 май 2021 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-268/21)

(2021/С 252/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Суордс, Ирландия) (представители: E. Vahida, F.-C. Lapr votte, V. Blanc, S. Rating и I.-G. Metaxas-Maranghidis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 22 декември 2020 г. относно държавна помощ SA.59029 — Италия — КОВИД-19 — *Схема за обезщетяване на авиолинии, илаци италиански оперативен лиценз* ⁽¹⁾, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ответникът нарушил конкретни разпоредби на ДФЕС и общите принципи на европейското право, които са в основата на либерализацията на въздушния транспорт в Европейския съюз от края на 80-те години на миналия век (а именно недискриминация, свободно предоставяне на услуги — приложимо за въздушния транспорт по силата на Регламент № 1008/2008 ⁽²⁾ — и свобода на установяване).
2. Второ основание: ответникът неправилно приложил член 107, параграф 2, буква б) ДФЕС и допуснал явни грешки в преценката при изследването на въпроса дали помощта е пропорционална на вредата, причинена от кризата с КОВИД-19.
3. Трето основание: ответникът не образувал процедура по официално разследване въпреки наличието на сериозни затруднения и нарушил процесуалните права на жалбоподателя.
4. Четвърто основание: ответникът не изпълнил задължението си за мотивиране.

⁽¹⁾ ОВ С 77, 2021 г., стр. 6.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (преработен) (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 293, 2008 г., стр. 3).

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Anastasiou/Комисия и ЕЦБ(Дело T-149/14) ⁽¹⁾

(2021/С 252/46)

Език на производството: английски

Председателят на първи разширен състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 159, 26.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Pavlides/Комисия и ЕЦБ**(Дело T-150/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/47)

Език на производството: английски

Председателят на първи разширен състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 159, 26.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Vassiliou/Комисия и ЕЦБ**(Дело C-151/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/48)

Език на производството: английски

Председателят на първи разширен състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 159, 26.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Medilab/Комисия и ЕЦБ**(Дело T-152/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/49)

Език на производството: английски

Председателят на първи разширен състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 159, 26.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 28 април 2021 г. — Tsilikas/Комисия**(Дело T-514/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/50)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 388, 3.11.2014 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-74/14 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Tsilikas/Комисия**(Дело T-534/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/51)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-11/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 30 април 2021 г. — Ausinena и др./Комисия**(Дело T-537/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/52)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-14/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 27 април 2021 г. — Guillen Lazo/Парламент**(Дело T-541/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/53)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 127, 20.4.2015 г. (дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-22/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Miranda Garcia/Съд на Европейския съюз**(Дело T-547/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/54)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 8.6.2015 г. (дело, първоначално заведено в Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-53/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — APG Intercon и др./Съвет и др.**(Дело T-147/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/55)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Scordis, Papapetrou & Co и др./Съвет и др.**(Дело T-179/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/56)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Papatconstantinou и др./Съвет и др.**(Дело T-188/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/57)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Vital Capital Investments и др./Съвет и др.**(Дело T-196/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/58)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 166, 14.5.2018 г.

Определение на Общия съд от 12 май 2021 г. — JV Voscf и др./Съвет и др.**(Дело T-197/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/59)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 4.6.2018 г.

Определение на Общия съд от 5 май 2021 г. — Nessim Daoud и др./Съвет и др.**(Дело T-208/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/60)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 18.6.2018 г.

Определение на Общия съд от 20 април 2021 г. — Compass Overseas Holdings и др./Комисия**(Дело T-702/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/61)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 10, 13.1.2020 г.

Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Arplia/Комисия**(Дело T-139/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/62)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 11.5.2020 г.

Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Arplia/Комисия(Дело T-140/20) ⁽¹⁾

(2021/C 252/63)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 11.5.2020 г.

Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Arplia/Комисия(Дело T-141/20) ⁽¹⁾

(2021/C 252/64)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 11.5.2020 г.

Определение на Общия съд от 29 април 2021 г. — Arplia/Комисия(Дело T-142/20) ⁽¹⁾

(2021/C 252/65)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 11.5.2020 г.

Определение на Общия съд от 11 май 2021 г. — Da Silva Carreira/Комисия(Дело T-260/20) ⁽¹⁾

(2021/C 252/66)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 215, 29.6.2020 г.

Определение на Общия съд от 6 май 2021 г. — Precisis/EUIPO — Easee (EASEE)(Дело T-66/21) ⁽¹⁾

(2021/C 252/67)

Език на производството: английски

Председателят на десети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 88, 15.3.2021 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG